

E mare forfotă în satul ștrumfilor în timpul sărbătorilor de vară.
Se ține un bâlci, au loc întreceri sportive, spectacole...
Pe scenă, Ștrumful Magician își termină numărul, în aplauzele tuturor.

Crainicul anunță următorul număr din program.

— Iar acum, Ștrumful cu Ochelari ne va ștrumfi o conferință despre... ăăă... structura geologică a Muntelui Ștrumf!

Publicul nu-i deloc încântat de numărul anunțat!

— O conferință! Păi, cum să nu?! Doar e Ștrumful cu Ochelari! Ce-i mai place să se-audă vorbind!

— Hai să ștrumfim un meci de bile.

— Eu mă duc după gogoși!

Cât ai clipi, spectatorii dispar care încotro.

Când urcă pe scenă Ștrumful cu Ochelari, singurul rămas e Ștrumful Leneș.

Și asta numai pentru că l-a furat somnul!

Furios, Ștrumful cu Ochelari o ia din loc cu pași mari, bombănind singur.

— Mă ștrumfesc din răspuțeri să-i educ și uite cum îmi mulțumesc! Păi, n-au decăt să-și vadă de distracțiile lor de copii mici! Nici că-mi mai ștrumfește de sărbătoarea lor de două parale!

Ștrumful cu Ochelari e supărat foc. Iese din sat și **se afundă în pădure, departe.** E hotărât să stea acolo, bosumflat, până se lasă seara!

Orbit de furie, trece printr-o poieniță fără să bage de seamă că un tăietor de lemne își mănâncă merindele, așezat pe o buturugă.

Când dă cu ochii de spiridușul albastru, zdrahonul e cuprins de spaimă.

— **Aaa! Un monstruleț! Spiritul pădurii!** Fie-ți milă, nu-mi face vreo vrajă! îl imploră el.

Ștrumfului cu Ochelari nu-i convine deloc să i se vorbească așa.

— Nu sunt un monstru și nu ștrumfesc vrăji! protestează el. **Sunt un ștrumf educat și civilizat, nu vreo dihanie nătângă și rea!**

Auzind una ca asta, tăietorul de lemne prinde curaj, se apropie de el și-l înhață cu mâna lui uriașă.

— Ce-i drept, tare bine mai vorbești! spune el. **Ei, păi dacă nu ești periculos, te iau acasă!**

